

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 7Csp/207/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121231177
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Puklušová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:6121231177.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Darina Puklušová, spore žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. právne zastúpený: LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., IČO: 47 253 096, so sídlom Kálov 653/23-2, 010 01 Žilina proti žalovanému: E. F. C., nar. X.X.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou IURISTICO s. r. o., so sídlom Cimborkova 13, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.512,47 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Priznáva žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o ktorých výške súd rozhodne samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd (upomínací súdu) Banská Bystrica domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 3.000,- eur s prísl. a náhrady trov konania. Pred vydaním platobného rozkazu znížil svoj nárok na sumu I. 512,47 s prísl.

2. V odôvodnení žaloby uviedol, že dňa 28.05.2020 uzavrel so žalovaným kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol predaj osobného motorového vozidla zn. Audi A6, rok výroby 2008, farba: biela, typ: B8/LCABBF1/FM6, stav tachometra: 231 028 km, za kúpnu cenu vo výške 6.350 €.

3. Pri odovzdaní vozidla bol žalobca v dobrej viere, že mu žalovaný žiadne skryté vady na vozidle nezatajil a vozidlo zodpovedá úmerne zaplatenej kúpnej cene. Následnou prehliadkou v servise, resp. diagnostikou bolo zo strany žalobcu zistené, že automobil má podstatné vady, ktoré výrazne znižujú jeho hodnotu a zároveň ide o vady, ktoré na predmetnom vozidle objektívne existovali už v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy, pričom žalobca o nich pri kúpe vozidla nevedel.

4. Na základe diagnostiky vozidla žalobca zistil, že vada spočívala predovšetkým v poškodení tzv. „turbodúchadla“, ktorá vada bola nezvratná, nakoľko išlo o poškodenie mechanickej časti - tzv. „banky“, oprava by nebola dostačujúca, a z toho dôvodu bolo nutné komponenty v automobile vymeniť úplne. K nutnej oprave bolo zároveň potrebné vypustiť olej a dať nový, spolu s novými filtrami. Taktiež bolo nutné vymeniť ďalšie súčiastky kvôli podtlaku, nakoľko automobil začal prepúšťať olej (napr. separátor oleja, tesnenie výfukových zvodov, tesnenie prepadu a výfuku, trúbka prepadu, rúra chladiacej kvapaliny a pod.). Keďže na diagnostike vykazovalo vozidlo aj poškodené sanie motora, muselo dôjsť k čiastočnému rozobratiu a skontrolovaniu motora. Zároveň došlo k náležitému vyčisteniu a výmene snímača v hodnote 121,- €. Na automobile sa objavilo aj klepanie motora, ktoré žalobca zistil až po kúpe vozidla, pričom sa museli vyčistiť a pretesniť vstreky vozidla. Žalobca do vozidla tak investoval hneď po kúpe nemalé finančné prostriedky. Ako dôkaz investícií žalobca predložil súdu doklad - Zákazkový list zo dňa

16.06.2020 z Autoservisu Štefanko s.r.o., Gerlachovská 3104/1, 010 08 Žilina, IČO: 50 310 80, vo výške 1.512,47€.

5. Bývalý majiteľ vozidla, teda žalovaný, pri obhliadke ručil za bezchybný stav vozidla, a zároveň v zmluve (Čl. VII. Záverečné ustanovenia, ods. 1) je explicitne uvedené, že „predávajúci vyhlasuje, že kupujúcemu nezamlčal žiadne skryté vady, resp. skutočnosti o technickom stave predmetu kúpy.“ V nadväznosti na konanie žalovaného tak možno konštatovať, že zámerne žalobcu ako kupujúceho pri kúpe vozidla uviedol do omylu, zamlčal podstatné vady vozidla a na jeho úkor sa tak bezdôvodne obohatil.

6. Žalobca mal záujem riešiť danú situáciu najskôr mimosúdne, kontaktoval žalovaného niekoľkokrát, pričom žiadal žalovaného o vrátenie časti kúpnej ceny, resp. o primeranú zľavu z ceny vozidla. Žalovaný však žalobcovi odmietal vrátiť časť zaplatenej kúpnej ceny, resp. poskytnúť žalobcovi ako kupujúcemu zľavu z ceny vozidla. Nakoľko však bola komunikácia so žalovaným zložitá, ako aj časovo náročná a nevedla k žiadnym zárukám alebo záverom zo strany žalovaného, že v blízkej dobe dôjde ku kompromisnému riešeniu danej situácie, žalobca preto vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky, teda vrátenie časti kúpnej ceny prostredníctvom svojho právneho zástupcu, a to výzvou zo dňa 26.10.2020, ktorá mu bola riadne elektronicky doručená. Žalobca si prostredníctvom zaslanej výzvy uplatnil voči žalovanému pohľadávku vo výške 3.000€, ktorá predstavuje časť kúpnej ceny a zníženú hodnotu vozidla spôsobenú vyššie uvedenými vadami. Žalovaný však na výzvu dňa 03.11.2020 reagoval iba stručne, a to, že ju odmieta. Od dátumu odmietnutia vrátenia časti kúpnej ceny si tak žalobca zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania.

7. Žalobca sa svojho nároku domáha s poukazom na ustanovenie § 420 ods. 1, § 451 ods. 1 a § 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Požaduje zaplatenie istiny a zároveň aj príslušných zákonných úrokov z omeškania.

8. K žalobe predložil dôkazné listiny, a to kúpnu zmluvu zo dňa 28. 5. 2020, diagnostiku vozidla - zákazkový list zo dňa 16. 6. 2020 firmy Autoservis Štefanko s.r.o. Žilina, mailovú a telefonickú komunikáciu žalobcu a žalovaného, písomnú výzvu zo dňa 26. 10. 2020 a odpoveď žalovaného na túto výzvu zo dňa 3. 11. 2020.

9. Dôkazy doplnil o faktúru vystavenú spoločnosťou KS motor s. r. o. Žilina, znejúcu na sumu 24,- eur za vykonanú prácu - kontrolu vozidla a kópiu malého technického preukazu predmetného vozidla.

10. Upomínací súd vydal po úprave žaloby zo strany žalobcu dňa 2. 11. 2021/čiastočné späťvzatie žaloby o sumu, ktorá nemala oporu v dôkazných listinách predložených k žalobe/ platobný rozkaz, ktorým určil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 1.512,47 eur s 5 % úrokom od 3. 11. 2020 až do zaplatenia a k náhrade trov konania vo výške 340,46 eur. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu v zákonnej lehote odpor, v ktorom navrhoval žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú.

11. V odôvodnení odporu uviedol, že dňa 28. mája 2020 uzatvoril so žalobcom v Spišskej Novej Vsi kúpnu zmluvu, na základe ktorej odpredal žalovanému ojazdené motorové vozidlo, rok výroby 2008. Pôvodne dohodnutá cena, ktorú za motorové vozidlo požadoval, bola vo výške 7.222,- EUR. Po vzájomných jednaniach poskytol žalovanému dodatočnú zľavu vzhľadom na vek vozidla a niektoré možné nedostatky, ktoré by sa mohli prejaviť v budúcnosti vzhľadom na vek vozidla, pokiaľ ide o repas turba, spojku, vzhľadom na nefunkčný displej a silentblok. Na všetky tieto potencionálne problémy žalobcu upozornil a následne ustálili kúpnu cenu na 6.400,- EUR, ktorá bola uvedená v kúpnej zmluve. Pri osobnom stretnutí bola kúpa cena opäť znížená o ďalších 50 EUR na žiadosť žalobcu, ktorý poukázal na nedostatky laku vozidla. Konečná cena tak bola dojednaná na 6.350,- EUR (aj keď v kúpnej zmluve ostala zaznamenaná kúpna cena 6.400,- EUR). Žalobcovi tak bola poskytnutá zľava z pôvodnej kúpnej ceny vo výške 872 EUR. Žalovaný tak bral do úvahy dokonca aj potencionálne budúce náklady na vozidlo, ktoré sa však v najbližšej dobe ani nemusia objaviť. Je presvedčený, že z jeho strany išlo o nanajvyšš seriózne a férové jednanie. So žalobcom uskutočnil s predávaným vozidlom skúšobnú jazdu, pričom pôvodne bolo dohodnuté, že okrem osobnej prehliadky a skúšobnej jazdy, absolvujú aj návštevu autoservisu, aby bolo zrejmé, že vozidlo je v poriadku. Žalobca, ktorý pricestoval zo Žiliny, však návštevu autoservisu počas osobnej obhliadky odmietol, lebo na stretnutie meškal a argumentoval tým, že potrebuje stihnúť odhlásenie vozidla. Keď žalobca navrhol, že odhlásenie môžu uskutočniť prípadne zajtra, odmietol.

12. Následne žalobca odišiel na motorovom vozidle do Žiliny. Telefonicky žalovaného na druhý deň kontaktoval s tým, že vozidlu „riadne prikúril a išlo to super“. Po týchto udalostiach na prekvapenie žalovaného ho žalobca následne kontaktoval s tvrdením, že na vozidle sa údajne nachádzajú vady, na ktoré som ho neupozornil - poškodené turbodúchadlo, nefukčné sanie motora a pretekajúce oleja z vákuovej vane. Vzhľadom na tieto tvrdené vady požadoval buď odstúpenie od zmluvy alebo zľavu z ceny. Toto žalovaný odmietol s vedomím, že na vozidle sa žiadne takéto vady v čase odovzdania nenachádzali. Napriek tomu ho žalobca opakovane doslova bombardoval telefonátmi a správami a usiloval sa ho donútiť k zníženiu ceny.

13. Následne bol žalovaný písomne dňa 26. 10. 2020 vyzvaný právnym zástupcom žalobcu k vráteniu časti zaplatenej kúpnej ceny vo výške 3 000 EUR, čo odôvodnil ako zníženú hodnotu, resp. kúpnu cenu vozidla. Túto požiadavku žalovaný odmietol, keďže bola nedôvodná.

Žalovaný v odpore ďalej uviedol, že tvrdenie žalobcu, že v čase predaja malo mať motorové vozidlo žalobcom popísané vady, je nepravdivé. Takéto vady vozidlo v čase jeho odovzdania nemalo. Podotkol, že žalovaný zjavne nevedel s vozidlom správne zaobchádzať, čo zaznamenal už pri osobnom jednaní, nakoľko vozidlo nevedel bez jeho pomoci naštartovať. Zároveň spozornel aj pri poznámke žalobcu, že údajne vozidlu „riadne prikúril“, nakoľko aj to by mohla byť príčina údajného poškodenia popisovaného žalobcom. Ako už vyššie uviedol, žalobcovi opakovane ponúkal, aby v deň predaja navštívili spoločne autoservis, čo žalobca odmietol. Následne predložil nepravdivé tvrdenia o existencii údajných väd vozidla v čase prevzatia vozidla, avšak túto skutočnosť žalobca vo svojej žalobe nijako nepreukázal. Takýmto dôkazom nie je zákazkový list ani diagnostika, nakoľko tieto nepreukazujú, že by tvrdené vady boli existovali v čase odovzdania vozidla žalobcovi, je pritom na ňom, aby uniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o existencii väd v čase odovzdania vozidla.

14. Žalovaný namietol aj právnu kvalifikáciu predmetnej žaloby, v ktorej žalobca poukazuje na ustanovenia Občianskeho zákonníka. Má zato, že kúpna zmluva bola uzavretá tak, ako vyplýva z jej písomného znenia, podľa Obchodného zákonníka, a preto právny vzťah medzi stranami sporu sa spravuje ustanoveniami tohto zákona (§ 425 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka).

15. Odhliadnuc od vyššie uvedeného, že žalobca nepreukázal ani len existenciu väd kúpenej veci v čase jej odovzdania, žalovaný poukázal tiež na to, že podľa žaloby si žalobca zrejme uplatňuje nárok z vydania bezdôvodného obohatenia - žalobca odôvodňuje svoj nárok tým, že sa žalovaný na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Nijako však bližšie nešpecifikuje, ktorú z viacerých skutkových podstát bezdôvodného obohatenia má na mysli (tak ako ich špecifikuje § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka), zároveň nijako nepreukázal rozhodujúce skutkové okolnosti, ktoré by nasvedčovali údajnému bezdôvodnému obohateniu z jeho strany a ani výšku údajného bezdôvodného obohatenia. Zároveň v zmysle § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka platí, že uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z väd tovaru (podľa § 436 a 437 ObZ), nemožno dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu. Žalobca si teda nemôže uplatňovať z titulu údajných väd tovaru nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ak vie dosiahnuť plnenie prostredníctvom nároku vyplývajúceho zo zodpovednosti za vady tovaru, ako ich vymedzuje Obchodný zákonník v uvedených ustanoveniach. Táto skutočnosť predstavuje ďalší osobitný dôvod pre zamietnutie žaloby žalobcu. Ak by žaloba tvrdil, že si v skutočnosti uplatnil iný nárok - napríklad zľavu z ceny, namietol, že zo žaloby táto skutočnosť jednoznačne nevyplýva a žaloba je, pokiaľ ide o zadefinovanie druhu uplatneného nároku, nezrozumiteľná a zmatečná. Jediné zrozumiteľné tvrdenie žalobcu smeruje len k tomu, že sa na jeho úkor údajne bezdôvodne obohatil.

16. Žalovaný v odpore zároveň namietal žalobcom uplatnenú výšku nároku, ktorá nie je zrejmalá. Suma vo výške 1.512,47 EUR vyplýva zo zákazkového listu zo dňa 16.6.2020 a predstavuje náklady na práce a materiál vynaložené na motorové vozidlo. Žalobca ich v žalobe definuje ako „finančné prostriedky, ktoré investoval hneď po kúpe motorového vozidla“. Odhliadnuc od skutočnosti, že nie je daný ani základ nároku žalobcu, ako je to uvedené vyššie, nie je zřejmé ani to, z akého ustanovenia zmluvy alebo žalobca vyvodzuje povinnosť žalovaného uhradiť mu náklady vynaložené na motorové vozidlo, takýto nárok žalobcovi nevyplýva ani zo zmluvy, nevyplýva však ani zo zákona, keďže prípadný nárok na zľavu z ceny sa určuje úplne iným spôsobom (§ 439 Obchodného zákonníka) a nie je daný ani žiaden zjavný súvis medzi údajným bezdôvodným obohatením na strane žalovaného a nákladmi vynaloženými žalobcom na motorové vozidlo.

17. Žalovaný má zato, že žalobca nepreukázal v prvom rade nielen nárok, ale nepreukázal ani výšku svojho nároku. Žalovanému nie je zrejmé, prečo si uplatňuje zľavu z kúpnej ceny vo výške 1.512,47 EUR, ktorá predstavuje náklady na práce a materiál podľa zákazkového listu zo dňa 16.6.2020. Tieto dva peňažné nároky nie sú v zmysle zákona totožné. S poukazom na vyššie uvedené navrhoval platobný rozkaz zrušiť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

18. Žalobca písomným podaním zo dňa 9. 2. 2022 (po procesných úkonoch v zmysle ustanovení § 167 ods. 1 až 4 C.s.p.) predložil súdu ďalší listinný dôkaz, a to písomné posúdenie stavu vozidla, ktoré bolo predmetom kúpnej zmluvy medzi stranami sporu bez uvedenia dátumu firmou Štefanko Autoservis. Predložené posúdenie vyjadruje, že závady odstraňované predmetným servisom (poškodené turbodúchadlo, tečúca chladivá kvapalina, nefunkčný separátor olejových pár, potenciometer systému sania) na danom vozidle museli byť pri predaji predajcovi - žalovanému, známe, nakoľko ich vznik krátkodobým užívaním vozidla nie je pravdepodobný. Dodal, že výška uplatnenej zľavy z kúpnej ceny je totožná s výškou ceny, akú musel investovať žalobca do nevyhnutnej opravy vozidla, čo žalobca preukázal dôkaznými listinami. Dodal, že v zmysle článku 8 C.s.p. obe strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci, podprieť ich dôkazmi, čo však žalovaný doposiaľ neurobil.

19. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 23. 2. 2022, na ktorom žalobca uviedol, že okrem žalovanej sumy 1.520,- eur, ktorej výšku preukázal faktúrou, resp. zákazkovým listom Autoservisu Štefanko, s. r. o., žiadal od žalovaného aj sumu do výšky 3.000,- eur, a to z toho dôvodu, že na aute boli aj ďalšie vady, ktorých opravu on už ale neriešil, takže nevie špecifikovať, o aké ďalšie vady sa malo jednať. Auto po zakúpení dal do viacerých autoservisov, kde mu povedali, že ďalšie vady sa nedajú zistiť, len rozobratím motora, a preto nakoniec sa rozhodol od žalovaného požadovať len sumu 1.520,- eur. Predložil súdu písomnú kúpnu zmluvu, na základe ktorej on odpredal predmetné motorové vozidlo ďalšiemu kupujúcemu A. C. za kúpnu cenu 5.500,- eur, a to dňa 25. 1. 2021. Odpredal ho preto, lebo auto nemohol užívať, lebo stále malo nejaké vady, stále ho mal v servise a kazilo sa. Mal zato, že auto malo najazdených viac km, ako bolo uvedené na tachometri, čo on vydedukoval zo štítku, ktorý bol na predávanom vozidle. Toho času podľa jeho informácií auto ďalší kupec dal na technickú kontrolu. Nemá informácie, v akom stave je auto toho času, avšak z internetových stránok z počítača vyzistil, že motorové vozidlo s evidenčným číslom H. XXX E. je nepojazdné.

20. Žalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že predmetné motorové vozidlo zakúpil dva roky pred jeho odpredajom, rok výroby bol 2008. Počas dvoch rokov, ako ho užíval, raz do roka dal auto na servisnú kontrolu, a to pri výmene pneumatík. S autom bol spokojný, najazdil s ním 25.000 km, nikdy nevykazovalo vady. K jeho odpredaju pristúpil z toho dôvodu, že jeho priateľka čakala dieťa, takže potrebovali auto s väčším kufrom. Predmetné motorové vozidlo si „šperkoval“, bol s ním spokojný, zakúpil naňho liatinové, chrómové disky zhruba v hodnote 1000,- eur. Pri jeho odpredaji mal viacero záujemcov o kúpu. Nakoniec ho predal žalobcovi, nakoľko mal oňho seriózny záujem a prišiel si preňho osobne. Auto malo predtým dvoch majiteľov, ktorí tiež auto servisovali, čo vyplýva z písomných záznamov zo servisnej knižky. Uviedol, že cez stránky www.autobazar.eu ponúkol auto na odpredaj, ozvali sa mu traja kupcovia. Pristúpil k odpredaju auta žalobcovi, nakoľko tento si pre auto prišiel osobne dňa 28. 5. 2020. Ešte predtým mal vybavené tri autoservisy, kde by auto mohlo ísť na zdvihák na kontrolu, na ktorej však žalobca netrval, s čím nakoniec súhlasil aj on. Vykonali skúšobnú jazdu, asi 15 minút mestom Spišská Nová Ves, auto šoféroval on, vyskúšali aj zrýchlenie, prešli cez retardéry, čím skontrolovali tlmiče. Žalobca prejavil o auto evidentný záujem, bol s ním spokojný, aj s konečnou dohodnutou kúpnu cenou. Po spísaní kúpnej zmluvy a odovzdaní peňazí žalobca odišiel s autom do Žiliny. Po dvoch dňoch mu oznámil telefonicky, že ide s autom do autoservisu z dôvodu, že pri zrýchlení je nejaká „odozva“ s turbom, pričom bol aj invektívny a už pri tom rozhovore chcel znižovať cenu. Následne mu SMS-kami zasielal výsledky z diagnostiky. Žalovaný doposiaľ nemá vedomosť, akú konkrétnu vadu mu vtedy vytkol a následne už mu žalobca predložil predmetný zákazkový list firmy Autoservis Štefanko, s. r. o. Z prejavu žalobcu žalovaný pochopil, že apriori malo sa jednať o vadu okolo turba, avšak doposiaľ nechápe, čo s autom vlastne bolo, má len vedomosť, že žalobca auto následne odpredal. V závere vyjadril hypotetickú myšlienku, že ak auto malo slabšie brzdy vzhľadom na jeho vek, prečo by on mal platiť ich výmenu. Cenu za odpredaj auta považuje za primeranú jeho stavu v čase odpredaja, má zato, že dokonca išiel pod cenu. Žalobca k výpovedi žalovaného dodal, že pri návšteve autoservisu (predtým uvádzal, že bol vo viacerých autoservisoch) mu v Autoservise Štefanko s. r. o. povedali: „Turbo nevedia ako dlho vydrží,

nie je ho možné repasovať, bola v ňom poškodená powerbanka“. Nakoľko žalobca nie je automechanik, nevedel, o čo sa jedná, tak na odporúčanie mechanika si dal turbo vymeniť. V súvislosti s výmenou turba, ktorá stála 750,- eur, boli vykonané aj ďalšie úpravy, nakoľko tieto so servisnou výmenou súviseli, ktoré spolu s výmenou turba ho stáli 1.512,47 eur, tak ako je popísané v zákazkovom liste. Dodal, že žalobca pri odpredaji auta mu o turbe nič nehovoril. Upozornil ho, že nesvieti EML displej, že je potrebné vymeniť silentbloky a na predných blatníkoch bola korózia. Nemal vedomosť o poškodenom turbodúchadle.

21. Po vykonanom dokazovaní rozsudkom zo dňa 23. 2. 2022 súd prvej inštancie žalobu zamietol vychádzajúc z prostriedkov procesnej obrany žalovaného a priznal žalovanému právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

22. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca. Navrhoval, aby súd druhej inštancie rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, alebo ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okrem toho, že opakovane poukazoval na listinný dôkaz – Doklad o servisnej prehliadke vystavený Autoservisom Štefanko, s. r. o., navrhoval výsluch konateľa tohto autoservisu E. F. B.. Predložil súdu dôkaz – kúpnu zmluvu, ktorým preukázal, že motorové vozidlo následne predal za sumu 5.500,- eur a spochybnil dôkazy predložené žalovaným, ktoré neboli z hľadiska časového aktuálne. Poukázal na tú skutočnosť, čo tvrdil už aj v pôvodnom konaní, že žalovaný žalobcu na vady vozidla výslovne neupozornil, pričom si musel byť vedomý skutočnosti, že žalobca by s takýmito vadami nemal záujem motorové vozidlo zakúpiť. S poukazom na ustanovenie § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka poukázal na to, že v danom prípade zodpovednosť predávajúceho subjektu je objektívna. S poukazom na uvedené trval na tom, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 1.512,47 eur s prísl. a nahradil mu trovy konania.

23. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktoré považuje za správne. Uviedol, že žalobca nepreukázal vady predmetného vozidla a ani ich existenciu v čase predaja, a preto súd prvej inštancie správne vyhodnotil dôkazy predložené žalobcom. Tvrdenia žalobcu o vadách motorového vozidla svedčia o účelovosti konania žalobcu, ktorý odmietol pôvodne dohodnutú obhliadku motorového vozidla pred jeho predajom, na motorovom vozidle bola vykonaná skúšobná jazda bez akýchkoľvek problémov, na vozidle sa žalobca odviezol z miesta kúpy v Spišskej Novej Vsi do Žiliny. Išlo o pravidelne servisované staršie motorové vozidlo, na ktorom sa nikdy neprejavila záhada. Žalobca inzeroval vozidlo za kúpnu cenu 6.800,00 eur, len účelovo tvrdil, že na vozidle boli stočené kilometre, čo je úplným nezmyslom.

24. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9CoCsp/8/2022-182 zo dňa 1. 2. 2023 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec bola vrátená na ďalšie konanie.

25. Odvolací súd bol v prejednávanej veci toho názoru, že správne súd prvej inštancie na daný prípad pri posúdení zmluvného vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko medzi zmluvnými stranami nedošlo k platnému dojednaniu voľby Obchodného zákonníka tak, ako má na mysli ust. § 262 Obchodného zákonníka. Správne súd prvej inštancie vyhodnotil, že len odkaz v hlavičke zmluvy na Obchodný zákonník, ktorým sa má zmluva riadiť nie je platným dojednaním o voľbe Obchodného zákonníka. Takýmto dojednaním by bol len výslovný prejav vôle zmluvných strán o tom, že pre daný právny vzťah si volia aplikáciu Obchodného zákonníka, čo sa v danom prípade nestalo.

S poukazom na uvedené súd druhej inštancie uviedol, že vec má byť posudzovaná podľa § 597 Občianskeho zákonníka a podľa všeobecných ustanovení o zodpovednosti za vady podľa § 508 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého unesenie dôkazného bremena sa v posudzovanom prípade prenáša na žalovaného, na ktorom bolo, aby preukázal, že tvrdenie, že v čase prevzatia predmetného motorového vozidla kupujúcim vozidlo malo vytknuté vady, nie je pravdivé.

26. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie spochybnil vieryhodnosť listinného dôkazu predloženého žalobcom - posúdenie stavu vozidla Autoservisom Štefanko, s. r. o., tento dôkaz je potrebné považovať za listinu, ktorej vystaviteľ prejavil určitú vôľu a pokiaľ ide o správnosť tejto listiny, ktorá bola popretá zo strany žalovaného, je potrebné doplniť dokazovanie výsluchom konateľa Autoservisu Štefanko, s. r. o. E. F. B..

27. Podľa § 391 ods. 1, 2 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

28. Podľa § 391 ods. 2 C.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

29. V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia súdu druhej inštancie súd vo veci ďalej konal a vykonal dôkaz výsluchom strán sporu a svedka E. F. B..

Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach, aj vyjadreniach na pojednávaniach naďalej zotrval na podanej žalobe. V písomnom vyjadrení zo dňa 16. 3. 2023 doručenom súdu po prevzatí zrušujúceho uznesenia súdu druhej inštancie uviedol, že svoje tvrdenia v doterajšom konaní preukázal viacerými dôkazmi, a to – kúpnu zmluvou zo dňa 28. 5. 2020, diagnostika vozidla, zákazkový list zo dňa 16.06.2020, mailová komunikácia žalobcu a žalovaného, posúdenie stavu vozidla – autoservisom. Žalobca požaduje takú výšku zľavy z kúpnej ceny, akú výšku sumy investovali do nevyhnutnej opravy sporného vozidla, nakoľko vozidlo nebolo v takom stave, aký pri predaji deklaroval žalovaný a vozidlo malo závažné vady. Najmä posledný predložený dôkaz – Posúdenie stavu vozidla (predložený žalobcom k písomnému vyjadreniu dňa 9. 2. 2022 bez uvedenia dátumu, vystavený firmou Štefanko autoservis – poznámka súdu) vyjadruje, že závady odstraňované týmto servisom (poškodené turbodúchadlo, tečúca chladiaca kvapalina, nefunkčný separátor olejových pár, potenciometer systému sania) na danom vozidle museli byť pri predaji predajcovi – žalovanému známe, nakoľko ich vznik krátkodobým užívaním vozidla nie je pravdepodobný. Žalovaný podľa žalobcu o týchto vadách vedel, mal na ne žalobcu výslovne upozorniť, pričom tak neurobil, nakoľko bol si vedomý skutočnosti, že žalobca by s týmito vadami nemal záujem auto kúpiť.

30. Okrem tvrdení a dôkazov predložených v konaní pred rozhodnutím súdom prvej inštancie žalobca v ďalšom konaní predložil ďalšie dôkazy, ktorými preukazoval existenciu závažných väd vozidla pri predaji. Na odstránenie predmetných väd nevyňaložil žalobca žiadne finančné prostriedky, preto súd na tieto dôkazy v ďalšom konaní neprihliadal.

31. Svedok E. F. B. vo svedeckej výpovedi na pojednávaní dňa 26. 6. 2023 uviedol, že v mesiaci júl 2020 prišiel žalobca do jeho autoservisu s osobným motorovým vozidlom Audi A4 1.8 bielej farby so slovami, že auto nemá výkon, nemá dostatočný ťah a mizne motorový olej. Preto sa na motorovom vozidle urobila demontáž súčiastok. Najprv boli vykonané jazdné skúšky za pomoci diagnostiky, kedy bolo vidno, že turbo nemá priebeh na grafe taký, aký má mať. Uviedol, že takéto nedostatky mávajú aj novšie autá, ako aj staršie autá, z čoho vyplýva, že tieto vady nie sú podmienené vekom motorového vozidla. Na predmetnom motorovom vozidle bolo zistené, že turbodúchadlo nefunguje správne. Požiadavka zákazníka, teda žalobcu, bola, aby auto fungovalo správne, resp. plnohodnotne, preto bolo autoservisom skonštatované, že je potrebné turbodúchadlo vymeniť. Svedok dodal, že pokiaľ by k jeho výmene nedošlo, auto by fungovalo, ale nie plnohodnotne. Bolo potrebné vylúčiť aj miznutie oleja, a preto bola vymenená aj ďalšia súčiastka a to odlučovač oleja. Pri demontáži bolo zistené, že potenciometer bol poškodený mechanicky, preto došlo aj k jeho výmene. Na otázku žalobcu, či ním vymenované opravované vady na predmetnom motorovom vozidle mohli byť zistené na emisnej kontrole, svedok odpovedal, že pokiaľ bola emisná kontrola vykonaná 9 až 10 mesiacov dozadu, uvedené vady sa nemuseli prejaviť. Svedok ďalej uviedol, že čo sa týka optického stavu vozidla, na pravej strane bol neodborne opravený nárazník, nakoľko jeho farba bola iná ako zvyšok karosérie, ktorá bola v peknej bielej metalíze. Na ďalšie otázky svedok odpovedal, že pri vadách, ktoré on na motorovom vozidle zistil – neplnohodnotné turbodúchadlo, nie je predpoklad, žeby motorové vozidlo dymilo na čierne, dodal, že nie je možné časovo povedať, za aký čas by malo dôjsť k poškodeniu mechanických častí motora, ale nie je to možné krátkodobým užívaním motorového vozidla. Na ďalšiu otázku, koľko by stála oprava mechanických častí motora, resp. u konkrétneho motorového vozidla, keby si ho žalobca ponechal, svedok odpovedal, že generálna oprava stojí 2.000,- eur aj viac. Svedok súdu vysvetlil, že ak je poškodené turbodúchadlo, ovplyvňuje to výkon motora, pričom pri poškodzovaní odlučovača oleja môže dôjsť k poškodeniu motora a potenciometer sania mení množstvo nasávaného vzduchu. Takže keď sa takéto poškodenie turbodúchadla zanedbá, môže sa poškodiť motor.

32. Na otázky žalovaného, čo mal svedok na mysli, keď v písomnom vyjadrení uviedol, že majiteľovi vozidla museli byť pri predaji vozidla známe závady, svedok uviedol, že mal na mysli tú skutočnosť,

že v aute sa vysvecovala kontrolka, keď nebol dostatok oleja, a preto pôvodný vlastník motorového vozidla musel olej často dolievať, ako aj tečúcu chladiacu kvapalinu a z toho dedukoval, že dané závady museli byť pri predaji vozidla pôvodnému vlastníkovi známe. Na otázku žalovaného, či ak by bolo turbodúchadlo poškodené v čase predaja, či by táto skutočnosť bola viditeľná na prídavnom zariadení na sledovanie tlaku turba vo vozidle, svedok odpovedal, že záleží od toho, či vozidlo malo od výroby merač tlaku, na čo žalovaný uviedol, že v jeho motorovom vozidle merač tlaku bol. Svedok dodal, že predmetné predávané motorové vozidlo v podstate zodpovedalo svojmu veku, ale bolo v horšom stave. Na otázku žalovaného, či bol možný „repas“, svedok uviedol, že v čase vykonávanej opravy neboli k dispozícii diely, ktorými by sa vada dala opraviť. Až niekoľko rokov potom sa takéto súčiastky dostali do výroby. V súčasnosti by bolo možné vykonať repas, lebo takýchto áut je viac a výrobcovia začali potrebné súčiastky dodávať – buď Nemci, alebo Číňania a podobne.

33. Na otázku žalovaného, či je možné, aby žalobca v čase, keď motorové vozidlo zakúpil a najazdil 1500 km, resp. za dobu 3 dní, mohol prispieť k takému poškodeniu turbodúchadla, ako bolo zistené svedkom, svedok odpovedal, že elektronická časť sa nedá poškodiť užívaním, ale mechanická časť sa dá poškodiť krátkodobým užívaním. V konkrétnom prípade elektronická časť bola poškodená dlhodobým užívaním. V autoservise musela byť vymenená elektronická aj mechanická časť, lebo to tvorí jeden celok. Nedala sa vymeniť len elektronická časť.

Na otázku súdu, či bolo auto použiteľné aj bez výmeny turbodúchadla a ďalších súčiastok, teda bez vykonania opravy, ktorú svedok vykonal, tento odpovedal, že predmetné motorové vozidlo by sa dalo užívať pri pravidelnom dolievaní oleja a chladiacej kvapaliny. Stav by sa naďalej zhoršoval, poškodzoval by sa aj motor. Ako dlho by to trvalo, to nevedel svedok povedať.

34. Nakoľko podľa vyjadrení strán sporu bolo sporné, podľa ktorého zákonného ustanovenia sa žalobca domáha svojho nároku, resp. podľa ktorého zákonného ustanovenia má súd nárok žalobcu posudzovať, súd prednostne riešil tento rozpor. Žalobca svoj nárok opieral o ustanovenie § 420 a § 451 Občianskeho zákonníka podľa jeho vyjadrenia v odôvodnení žaloby, neskôr sa stotožnil so stanoviskom súdu prvej a druhej inštancie, že vec je potrebné posudzovať podľa ustanovenia § 508 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný v odpore aj v ďalších svojich písomných vyjadreniach poukázal na ustanovenie čl. VII ods. 6 kúpnej zmluvy z 28. 5. 2020 uzavretej medzi stranami sporu, v zmysle ktorého si strany zvolili režim Obchodného zákonníka, a preto predmetná vec má byť posudzovaná v zmysle ustanovení § 436 a nasl. Obchodného zákonníka. Na takomto právnom posúdení daného sporu žalovaný zotrval aj po vyjadrení odvolacieho súdu v zrušujúcom uznesení sp. zn. 9CoCsp/8/2022, podľa ktorého má byť spor posudzovaný podľa § 508 ods. 2, § 588, § 596, § 597 a nasl. Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z bodu 20. uznesenia súdu druhej inštancie jasne vyplýva skutkový omyl odvolacieho súdu, ktorý spočíva v skutočnosti, že odvolací súd vychádza z toho, že v kúpnej zmluve uzatvorenej medzi stranami sa nachádza odkaz na Obchodný zákonník výlučne v hlavičke zmluvy, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť medzi stranami k založeniu obchodnoprávneho vzťahu. Rovnako tak súd prvej inštancie vyhodnotil, že len odkaz v hlavičke zmluvy na Obchodný zákonník, ktorým sa má zmluva riadiť, nie je platným dojednaním o voľbe Obchodného zákonníka. Takýmto dojednaním by bol len výslovný prejav vôle zmluvných strán o tom, že pre daný právny vzťah si strany sporu volia aplikáciu Obchodného zákonníka.

35. S poukazom na vyššie uvedené konštatovanie žalovaný má zato, že odvolací súd záväzne neposúdil ustanovenie čl. VII ods. 6 predmetnej kúpnej zmluvy, ktorou si strany zvolili režim Obchodného zákonníka. Nesprávne vychádzal zo skutočnosti, že odkaz na Obchodný zákonník obsahovala zmluva len v hlavičke svojho textu, čo nesprávne konštatoval aj súd prvej inštancie v pôvodnom rozsudku. Súd sa oboznámil s textom čl. VII ods. 6 kúpnej zmluvy zo dňa 28. 5. 2020, predmetom ktorej bol odpredaj sporného motorového vozidla, ktorý znie nasledovne: „Pokiaľ v tejto zmluve nie je stanovené inak, riadia sa právne pomery zmluvných strán príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a ďalšími súvisiacimi právnymi predpismi platnými v Slovenskej republike.“

36. Podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka strany si môžu dohodnúť, že ich záväzkový vzťah, ktorý nespadá pod vzťahy uvedené v § 261, sa spravuje týmto zákonom.

37. Podľa § 262 ods. 2 Obchodného zákonníka dohoda podľa odseku 1 vyžaduje písomnú formu.

38. Podľa § 262 ods. 3 Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzkov zo zmlúv, pre ktoré si strany zvolili použitie tohto zákona podľa odseku 1,

ak osoba poskytujúca zabezpečenie s tým prejaví súhlas alebo v čase vzniku zabezpečenia vie, že zabezpečovaný záväzok sa spravuje touto časťou zákona.

39. Súd po náležitom preskúmaní obsahu kúpnej zmluvy zo dňa 28. 5. 2020 zistil a vzal za preukázané, že názor žalovaného, podľa ktorého zákonného ustanovenia má byť posudzovaný predmetný spor, je správny a v súlade so skutkovým stavom. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, v danom prípade však došlo k zmene zisteného skutkového stavu, resp. základu veci, nakoľko súd vzal za preukázané, že predmetná kúpna zmluva obsahovala samostatné zmluvné ustanovenie o voľbe režimu Obchodného zákonníka na predmetný právny úkon. Nakoľko odvolací súd nebral do úvahy túto skutočnosť, nemožno vychádzať z jeho pôvodne vysloveného právneho názoru. V opačnom prípade, pokiaľ by súd spor rozhodoval podľa zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka, došlo by k vedomému porušeniu ústavou garantovaného práva žalovaného na spravodlivý proces a prístup k súdu (čl. 46 Ústavy SR). V zmysle rozhodnutí Ústavného súdu SR totiž do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy (IV.ÚS 77/2002). V danom prípade aplikácia nepríslušného právneho predpisu by znamenala neoprávnené zaťaženie žalovaného dôkazným bremenom, keďže Obchodný zákonník neobsahuje ustanovenia obdobné ustanoveniu § 508 ods. 2 Občianskeho zákonníka. S poukazom na vyššie uvedené súd posudzoval právny vzťah uzavretý medzi stranami sporu kúpnu zmluvou zo dňa 28. 5. 2020 ako obchodno-právny vzťah a na daný spor aplikoval nasledujúce ustanovenia Obchodného zákonníka.

40. Podľa § 424 Obchodného zákonníka predávajúci nezodpovedá za vady tovaru, o ktorých kupujúci v čase uzavretia zmluvy vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti, za ktorých sa zmluva uzavrela, musel vedieť, ibaže sa vady týkajú vlastností tovaru, ktoré tovar mal mať podľa zmluvy.

41. Podľa § 425 ods. 1 Obchodného zákonníka predávajúci zodpovedá za vadu, ktorú má tovar v okamihu, keď prechádza nebezpečenstvo škody na tovare na kupujúceho, aj keď sa vada stane zjavnou až po tomto čase. Povinnosti predávajúceho vyplývajúce zo záruky za akosť tovaru tým nie sú dotknuté.

42. Podľa § 425 ods. 2 Obchodného zákonníka predávajúci zodpovedá takisto za akúkoľvek vadu, ktorá vznikne po dobe uvedenej v odseku 1, ak je spôsobená porušením jeho povinností.

43. Podľa § 428 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Obchodného zákonníka právo kupujúceho z väd tovaru sa nemôže priznať v súdnom konaní, ak kupujúci nepodá správu predávajúcemu o vadách tovaru bez zbytočného odkladu po tom, čo

a) kupujúci vady zistil,

b) kupujúci pri vynaložení odbornej starostlivosti mal vady zistiť pri prehliadke, ktorú je povinný uskutočniť podľa § 427 ods. 1 a 2, alebo

c) sa vady mohli zistiť neskôr pri vynaložení odbornej starostlivosti, najneskôr však do dvoch rokov od doby dodania tovaru, prípadne od dňodenia tovaru do miesta určenia určeného v zmluve. Pri vadách, na ktoré sa vzťahuje záruka za akosť, platí namiesto tejto lehoty záručná doba.

44. Podľa § 428 ods. 2 Obchodného zákonníka na účinky ustanovené v odseku 1 sa prihliadne, len ak predávajúci namietne v súdnom konaní, že kupujúci nesplnil včas svoju povinnosť oznámiť vady tovaru.

45. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi stranami sporu nebolo sporné tvrdenie, že žalobca odkúpil od žalovaného osobné motorové vozidlo Audi A6, rok výroby 2008, bielej farby, za kúpnu cenu 6.350,- eur, pričom pri jeho odpredaji ako predávajúci, tak ani kupujúci, nemali vedomosť o tom, žeby motorové vozidlo malo mať zjavné vady. Žalobca mal vedomosť, že zakupuje ojazdené motorové vozidlo a prevzal ho po vykonaní skúšobnej jazdy.

Sporné bolo následné tvrdenie žalobcu, že niekoľko dní po zakúpení motorového vozidla zistil na ňom vady, na ktoré ho predávajúci pri kúpe neupozornil, a preto od neho požadoval primeranú zľavu. Podľa žalobcom predloženej emailovej komunikácie súd vzal za preukázané, že tento postupoval v zmysle ustanovení § 428 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď 4 dni po zakúpení motorového vozidla mailom oznámil žalovanému, že pre diagnostikou zistené vady na zakúpenom motorovom vozidle buď odstúpi od zmluvy, alebo bude požadovať výraznú zľavu za skryté vady na vozidle, a to za poškodené turbodúchadlo, sanie motora, pretiekajúci olej a vákuovej vane. Poukázal na to, že v kúpnej zmluve tieto vady spomínané neboli. Má teda zato, že žalovaný mu tieto vady zamĺčal s úmyslom auto odpredať.

46. Z vyjadrenia žalovaného v odpore je zrejmé, že tento popieral, aby auto v čase odpredaja malo mať vady, ktoré žalobca v autoservise si dal opraviť a za opravu ktorých požadoval zľavu. V konaní teda bolo sporné, či odpredaný tovar mal pri predaji vady, za ktoré žalovaný zodpovedá v zmysle ustanovení § 424 a § 425 Obchodného zákonníka, a či tieto vady mal tovar v čase jeho odpredaja a na ktoré žalovaný žalobcu neupozornil, titulom čoho by mal žalobca nárok na náhradu nákladov za odstránenie väd, resp. na primeranú zľavu z kúpnej ceny.

47. Podľa § 425 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka, ktorá právna úprava je ako jediná aplikovateľná na predmetný spor, vyplýva, že predávajúci môže zodpovedať len za vady, ktoré má vec v čase prechodu nebezpečenstva škody na tovar na kupujúceho, t. j. v danom prípade v čase odovzdania motorového vozidla kupujúcemu. Teda z tejto právnej úpravy vyplýva presne opačný princíp, v zmysle ktorého musí žalobca ako kupujúci preukázať, že ním tvrdené vady malo vozidlo už v čase odovzdania, nakoľko žalovaný ako predávajúci zodpovedá výlučne za takéto vady. V danom prípade bolo teda na žalobcov, ako kupujúcom, aby preukázal tri základné skutočnosti: 1. zakúpené motorové vozidlo má vady, 2. zakúpené motorové vozidlo má vady v čase predaja, 3. výška svojho nároku, pričom nárok na zľavu z kúpnej ceny zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal tovar bez väd a hodnotou, ktorú by mal tovar dodaný s vadami, pričom pre určenie hodnôt je rozhodujúci čas, v ktorom sa malo uskutočniť riadne plnenie.

48. Žalobca opieral svoje tvrdenie, že zakúpené motorové vozidlo malo už v čase predaja vady, o výpis z diagnostiky v anglickom jazyku, zákazkový list z 25. 6. 2020, ktorý obsahuje rozpis prác a materiálu na vozidle, písomné vyjadrenie Autoservisu Štefanko, s. r. o. a výpoveď konateľa tohto autoservisu E. F. B.. Ako už bolo konštatované, súd pri hodnotení týchto dôkazov zistil, že z predmetného výpisu z diagnostiky v anglickom jazyku nie je možné ustáliť, aké závery z tejto diagnostiky vyplývajú, preto súd vychádzal zo svedeckej výpovede E. F. B., z jeho svedeckej výpovede súd zistil, že na požiadanie žalobcu v mesiaci júl 2020 ich autoservis vykonal diagnostiku sporného motorového vozidla, z ktorej vyplynulo, že turbo nemá priebeh na grafe taký, aký má mať, k čomu svedok dodal, že takéto nedostatky mávajú aj novšie vozidlá. Turbodúchadlo nefungovalo správne, a preto na požiadavku zákazníka vykonal jeho kompletnú opravu, by bola funkcia turbodúchadla plnohodnotná. Zároveň boli vykonané aj ďalšie opravy tak, ako sú popísané v zákazkovom liste, nakoľko tieto súviseli s funkčnosťou turbodúchadla. Svedok dodal, že zanedbanie stavu turbodúchadla môže poškodiť motor.

49. Z výpovede svedka okrem iného vyplynulo, že stav diagnostikovaného vozidla bol primeraný jazdenému 12-ročnému vozidlu. Svedok uviedol, že ak by práce na vozidle neboli vykonané, teda ak by nedošlo k oprave turbodúchadla, neznamenovalo by to, že predmetné vozidlo by bolo nefunkčné, len by fungovalo neplnohodnotne. Svedok nevedel potvrdiť, či v čase vykonávania opravy motorového vozidla malo toto vozidlo tie isté vady, aké malo v čase jeho odpredaja.

50. Z dokazovania súd zistil, že žalovaný pôvodne mienil odpredať sporné motorové vozidlo za sumu 7.222,- eur, po vzájomných jednaniach so žalobcom mu poskytol dodatočnú zľavu vzhľadom na vek vozidla, a na možné nedostatky, ktoré by sa v budúcnosti vzhľadom na vek vozidla mohli prejaviť (repas turba, spojku, nefunkčný display a silentblok), na ktoré žalovaný podľa jeho vyjadrenia v odpore žalobcu upozornil, a tak následne ustálil kúpnu cenu na sumu 6.400,- eur, ktorá sa neskôr znížila na sumu 6.350,- eur, čo však už nebolo uvedené v písomnej zmluve. S poukazom na uvedené má súd zato, že technický stav odpredávaného motorového vozidla, čo vyplynulo hlavne z výpovede svedka E. F. B. zodpovedal jeho veku, primeranému opotrebeniu a počtu najjazdených kilometrov a kúpna cena bola primeraná jeho technickému stavu v čase odpredaja. Súd má zato, že na základe prostriedkov procesného útoku predložených žalobcom, a to z výpovede svedka, zákazkového listu a diagnostiky v anglickom jazyku a z výpovede žalobcu nie je možné hodnoverne konštatovať, že žalobca preukázal, že predmetné motorové vozidlo malo práve v čase jeho predaja, resp. zakúpenia, vady, za ktoré by mal žalovaný zodpovedať. Navyše žalobca v tomto konaní nepredložil súdu žiadne hodnoverné odborné vyjadrenie, alebo znalecký posudok, ktorý by kompletne zachycoval stav vozidla v čase predaja, alebo bezprostredne po ňom. Na základe takto zisteného skutkového stavu a právneho posúdenia súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

51. Súd tak rozhodol potom, čo z vykonaného dokazovania vzal za preukázané, že predmetné motorové vozidlo bolo žalovaným pravidelne servisované, žalovaný sa o motorové vozidlo riadne staral. Raz do roka vykonával pri výmene pneumatík servisnú prehliadku, čo je zaznamenané aj v servisnej knižke vozidla. Posledná servisná prehliadka bola vykonaná 2 mesiace pred predajom vozidla dňa 27. 3. 2020, kedy sa na vozidle nenachádzala žiadna závažná vada. Žalovaný pred predajom motorového vozidla mal objednaný autoservis za účelom jeho prehliadky, čo však žalobca odmietol, resp. pri predaji motorového vozidla na servisnej prehliadke netrval. S vozidlom bola vykonaná stranami sporu skúšobná jazda v rozsahu 15 minút a žalovaný s ním absolvoval cestu zo Spišskej Novej Vsi do Žiliny. Následne po oprave turbodúchadla žalobca na ňom najazdil 3000 km a následne ho v januári 2021 odpredal, čo svedčí o tom, že motorové vozidlo bolo aj v priebehu ďalšieho polroka pojazdné. Žalobca nepredložil žiaden relevantný dôkaz o tom, že motorové vozidlo by bolo nefunkčné, keby nedošlo k oprave turbodúchadla.

Žalovaný predložil súdu čestné prehlásenie firmy Eduard Masaryk, oprava automobilov so sídlom v Krompachoch, z ktorého vyplýva, že pán I. bol prítomný pri kúpe motorového vozidla, jeho stav dobre pozná, nakoľko počas celej doby, pokiaľ bolo vo vlastníctve žalovaného, ho servisoval. Uviedol, že auto bolo ročník 2008, no napriek tomu bolo v dobrom technickom stave. Nebolo nevyhnutné vymeniť žalobcom vymenované komponenty. Ak by oprava v takomto rozsahu bola nutná, auto by bolo v podstate nepojazdné, jazdu by sprevádzala výrazná strata výkonu, čierny dym z výfuku a podobne, takže takéto správanie vozidla by nebolo možné si nevšimnúť. Určite by to bolo zachytené aj pri STK a na emisnej kontrole. Správanie turba, aké popisuje žalobca, by bolo určite evidentné aj na prídavnom zariadení na palubnej doske – budík sledujúci tlak turba, ktoré bolo inštalované predchádzajúcim majiteľom. J. I. v uvedenom čestnom prehlásení uviedol v závere, že na základe podrobných poznatkov o predmetnom motorovom vozidle, ktoré bolo uňho roky servisované, má zato, že nebolo nutné vymeniť komponenty uvádzané v zákazkovom liste predloženom žalobcom. Na vysvetlenie, že k poškodeniu turbodúchadla mohlo dôjsť aj neodbornou jazdou žalobcu, predložil súdu odborný článok týkajúci sa takejto problematiky.

52. Okrem toho, že žalovaný nepreukázal hodnoverne svoj nárok, nepreukázal ani výšku svojho nároku. Nepredložil vystavenú faktúru za údaje vykonané práce uvádzané v zákazkovom liste, ani doklad o skutočnej úhrade vykonaných prác uvádzaných v zákazkovom liste (ak nebola firmou vystavená faktúra, dôkazom by bol pokladničný doklad o zaplatení žalovanej sumy).

Podľa zákazkového listu firmy Autoservis Štefanko, s. r. o. so sídlom Gerlachovská č. 3104/1, Žilina pod č. 247 zo dňa 16. 6. 2020 bol vyúčtovaný materiál použitý na opravu motorového vozidla Audi A4 pre objednávateľa A. B. spolu vo výške 1.512,47 eur. Z textu zákazkového listu súd zistil, že materiál bol použitý na opravu turba, ktorý bol vyčíslený na sumu 750,- eur a ostatné položky, ktoré súviseli s touto opravou, ako napr. čistenie vstrekov, odvzdušnenie, tesnenie, separátor oleja, výmena motorového oleja, rúra chladiacej kvapaliny, trúbka prepadu, diagnostika a práca. Na základe uvedeného zákazkového listu nie je možné zhodnotiť, že práce vykonané K. B., s. r. o. boli práve tie, ktoré mali odstrániť vadu, ktorá bola na predmetnom motorovom vozidle v čase jeho odpredaja, alebo či išlo o práce a materiál navyše, ktorými sa motorové vozidlo upravilo tak, aby bolo vzhľadom na jeho vek plnohodnotnejšie, ako uviedol svedok. Z uvedeného teda vyplýva, že žalobca ani na preukázanie výšky svojho nároku nepredložil hodnoverné prostriedky procesného útoku, resp. relevantné dôkazy, na základe ktorých by bolo možné vypočítať rozdiel medzi hodnotou vozidla bez tvrdených väd a hodnotou vozidla s tvrdenými vadami. Pokiaľ ide o vadu – tečúca chladiaca kvapalina, ktorú žalobca prvýkrát spomína až v písomnom vyjadrení firmy Štefanko, s. r. o. a o vady, ktoré žalobca vymenoval v písomnom vyjadrení zo dňa 16. 3. 2023 (čl. 196 spisu), tieto neboli včas oznámené žalovanému SMS-správou 1. 6. 2020, takže s poukazom na ustanovenie § 428 ods. 1, 2 na neskoroznámené vady bez zbytočného odkladu nemožno prihliadať.

53. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

55. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

56. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 C.s.p. a priznal žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, ich náhradu v rozsahu 100 %. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením v zmysle ustanovení § 262 ods. 2 C.s.p., ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 odseku 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.